

man skal snarere skærpe end formilde Straffen. saa forekommer det mig, at der er al Grund til at stemme denne Bestemmelse ud. Ved anden Behandling var der stillet Ændringsforslag om, at en hel Del Straffe skulde kunne indbantes; dette Ændringsforslag er ikke opstillet paany, men nu forekommer det mig rigtignok, at det vilde være temmelig haardt, om man da ikke engang vilde indrømme, at denne Bestemmelse, som den ærede Ordfører kaldte urimelig, blev staaende. — Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 170, som gaar ud paa, at der skal indskydes en ny Paragraf, da udtalte den høitærede Krigsminister i Slutningen af Mødet igaar, at det var, ligesom man gik ud fra, at der ikke tidligere havde fundet Undervisning Sted i Straffeloven. Dette har der ganske vist, idet Krigsartillerne have været et særligt Fag endog saa paa Rekrutskolen, saa jeg tror, at man noget har overset, hvad det Medlem af Forslagsstillerne (Steenbæk), der begrundede Ændringsforslaget, lagde en særlig Vægt paa, og det er, at Grundlovens § 43 om Rigsdagens Ufrænkkelighed, der spillede en vis Rolle ved Sagens anden Behandling, er udtrykkelig nævnt. Den ærede Ordfører mente, at man kunde nøies med en Erklæring fra den høitærede Minister, og det Samme blev gjentaget af det ærede Medlem for Præs. Amt's 6te Valgkreds (Bojsen), — ja, han mente endog saa, at der var givet en saadan Erklæring. Jeg har lyttet nøie efter, men har saa langt fra hørt nogen Erklæring, navnlig med Hensyn til Grundlovens § 43, at det forekommer mig, at den ærede Ministers Svar netop har været i høi Grad undvigende med Hensyn til dette Punkt. Ogsaa med Hensyn til Krigsfanger, som den sidste Del af Ændringsforslaget angaar, udtalte den ærede Minister sig ved 2den Behandling undvigende og gjorde opmærksom paa, at der var mange Krigsfanger, som ikke kunde læse; men det følger af sig selv, at der er nogle, i alt Fald af Befalingsmændene, der kunne det, og som vilde være i Stand til at undervise. Der staaar jo ogsaa i Ændringsforslaget „saa vidt muligt“, og dette, synes jeg, gjør al Betænkkelighed overskødig. Det er ikke alene Grundlovens § 43, som jeg mener bør findes der; men det ser ogsaa noget underligt ud, at der nu i Spidsen for 9de Kapitel, i § 140, findes en Henviisning til Grundlovens § 89, med Hensyn til den væbnede Magts Indskrænkning ved Opløb, naar man ikke faar at vide, hvad Grundlovens § 89 siger: Her er kun nævnt nogle Paragrafer eksempelvis; der kunde være andre Paragrafer, som der kunde være Grund til at tage med. Jeg skal saaledes nævne Grundlovens § 79, som siger, at Ingen paa Grund af sin religiøse Mening kan unddrage sig Opsyldelsen af nogen almindelig Borgerpligt. Det er jo ikke u hørt, især i den senere Tid, at Nogen gjør Modstand imod, hvad der befales ham i Krigstjenesten, idet han indskyder sig under sin religiøse

Overbevisning. Det er Noget, som Staten naturligtvis ikke kan tillade, og hvis jeg ikke tager meget feil, har den borgerlige Straffelov ogsaa Noget i den Henseende. Jeg negter ikke, at, er det en saft religiøs Overbevisning, maa Bedkommende føle sig som Martyr. Det kan han have Lov til at gjøre, men Staten kan dog ikke taale noget Saadant; og jeg synes derfor, at det vil være rigtigt og human, at man i Loven gjør, hvad man kan, for at sikre sig, at de Undergionne virkelig komme til at hende saadanne Bestemmelser. Jeg ser ikke nogen tilstrekkelig Garanti i en Erklæring fra den ærede Ministers Side, en Erklæring, som jeg isvrigt slet ikke har mærket Noget til, i alt Fald har jeg ikke hørt nogen fyldestgjørende Erklæring. Vi vide ogsaa meget godt, at mange Gange er der afgivet saadanne Erklæringer, som kun komme til at ligge i Rigsdagstidenden, og som følgende Miniitre meget vel kunne overse. — Naar jeg altsaa har udtalt mig allerede nu om min Afstemning mod Lovforslaget, naar § 160 bliver staaende, beder jeg dog bestemt bemærket, at jeg da stemmer saaledes ikke af de samme Grunde som f. Ex. det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen). Man kan jo ad forskellige Veie komme til det samme Resultat. — Jeg nærer ikke saa sangvinke Meninger, at jeg kan tro, at dette Lovforslag skulde blive fremmet meget hurtigt og endog saa i denne Samling. Jeg anser det endog saa for sandsynligt, at vi komme til at tage Sagen op paany i en følgende Samling, og for dette Tilfælde's Skyld vil jeg tillade mig at gjøre den Henstilling til den ærede Krigsminister, om det ikke vilde være rigtigt, inden Loven bliver forelagt paany — hvad enten det er den ærede nuværende Krigsminister eller en senere Minister, der kommer til at gjøre det — at underkaste Lovforslaget et almindeligt sprogligt Gjenemsyn, thi om end de sproglige Ændringsforslag, der findes her, ere temmelig mange, tror jeg, at Enhver, der vil se næiere paa Sagen, vil kunne sige sig selv, at der er meget Mere, der vil kunne rettes, og da det er Meningen med et Lovforslag som dette, at det skal gøres til Gjenstand for Undervisning endog saa for Rekruter, synes jeg, at det ikke er aldeles uvigtigt, at Sprogformen bliver saa heldig som mulig, men den nuværende Sprogform minder mig alts for meget om, at Grundlaget for dette Lovforslag skriver sig fra en Kommission af 1842.

Ordføreren (Lassen): En stor Del af de Bemærkninger, som jeg vilde have fremsat, er allerede fremkommet fra Udvalgets ærede Formand (Bojsen), og jeg kan derfor fatte mig temmelig kort, idet det kun er ganske enkelte Punkter, som jeg anser det for nødvendigt at dvæle ved. Foreløbig skal jeg kun gjøre den Bemærkning med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 13, at den ærede Krigsminister igaar har misforstaaet